

Ikiliikkuja

Kisapuiston
Kei Nishikori

Seppo Savitie on toiminut kellojen parissa puoli vuosisataa. Tenniksessä hän luottaa kämmenlyöntiinsä ja pyrkii pelaamaan kellon-tarkasti pakottaen vastustajansa virheeseen.

Lahti
Janne Urpunen

Lahden tennis- ja squashkeskus Kisapuistossa on **Seppo Savitien**, 72, toinen koti. Savitie pelaa tennistä 7–10 kertaa viikossa. Päivätasolla karvapallo saa kyytiä tunnista kolmeen.

Tenniksestä on tullut Savitiele elämäntapa. Se saattaa olla myös nuoruuden lähde.

– Kun on jatkuvassa liikkeessä, kroppa pysyy kunnossa, hän naurahtaa.

Kansalliset senioripelit liikuttavat eläkeläistä ympäri Suomen. Torstaina Savitie pelasi Savonlinnassa.

– Viime vuonna kävin pelaamassa Oulussa. Lentämällä mentiin. Vaasassakin on käyty.

Tenniksen Savitie löysi samoihin aikoihin, kun **Jimmy Connors** alkoi napsia ATP-turnausvoittoja.

– Lomalla Kultakiven leirintäalueella Punkaharjulla katsottiin 1970-luvun alkupuolella tele-

visiosta Wimbledonin turnausta. Se näytti niin hauskalta, että vuokrattiin porukalla mailat. Siitä kiinnostus lähti. Kilpailunälkä tuli vasta reilut kymmenen vuotta sitten.

Kilpapelamisen pariin Savitien houkutteli Suomen Senioritennis ry:n nykyinen puheenjohtaja **Seppo Nurmi**.

– Kortteliigan seniorisarjoita aloitin. Ensimmäiset SM-kisat pelasin 2010 **Kososen Pekan** kanssa. Voitimme kaikkien yllätykseksi 60-vuotiaiden sarjan.

Savitie ja Kosonen, entinen Reippan jalkapalloilija, ovat voittaneet nelinpelin seniorien Suomen mestaruuden kolmesti. Nelinpelistä Savitiele on kymmenen SM-mitalia, kaksinpelistä neljä virallista ja yksi epävirallinen.

Pari Kosonen-Savitie on nähnyt myös seniorien MM-kisoissa.

– Turkissa käytiin 2011 haistelemassa tasoa. Samassa turnauksessa oli ex-ammattilaisia, kuten **Mark**

Cox. Vähän se oli Wimbledonin päivistä lihonut, mutta lyönti oli yhä tallella.

Savitie luottaa kämmenlyöntiinsä.

– Kämmenellä pyrin tekemään pisteet. Muuten yritän pitää pallon elossa ja odotan vastustajan virhettä. Nurmen Seppo on opettanut, että tärkeää ei ole löynnin kovuus, vaan varmuus. Kun lyö lähelle takarajaa, pääsee jo pitkälle.

Sanonta vanhasta koirasta, joka ei opi uusia temppuja, ei kuulemma sovi tennikseen.

– Sehän tässä on niin hienoa, että pelää ja tekniikkaa voi kehittää vanhemmallakin iällä.

Työuransa Savitie teki kelloseppänä enonsa **Kauno Kaukon** jäljissä.

– Kauno oli sotainvalidi, joka kävi kelloseppän opin Ruotsissa. Hän osti kelloseppäliikkeen Rautatienkatu 5:stä, kun liikkeen entinen omistaja lähti Kanadaan.

K. I. Kaukon Kello ja Kulta oy:n

Kuka?

Seppo Savitie

- Syntynyt Nastolassa 1.10.1948.
- Kävi 1960-luvun jälkipuoliskolla kelloseppäkoulun Espoossa.
- Työskenteli 47 vuotta kelloseppänä Lahdessa.
- Poikamies. Asuu kerrostalossa Lahden keskustassa.
- Toiminut asuintalonsa isännöitsijänä vuodesta 1982.
- Pelaa tennistä 70-vuotiaiden SM-sarjassa Lahden Verkkopalloseurassa, 65-vuotiaiden

- II-divisioonaa Järvenpään Tennisseurassa ja Kortteliigaa ST-77:n ykkösjoukkueessa.
- Käy seuraamassa tennisturnauksia ja katsoo pelejä televisioista.
- Suosikkipelaajia Novak Djokovic, Rafael Nadal ja Kei Nishikori.
- Lavatanssiharrastus jäänyt tenniksen puristuksessa.
- Pelasi juniorina jalkapalloa ja jääkiekkoa Upon Pallossa.

tarina alkoi vuonna 1950 ja jatkuu Lahdessa edelleen. Seppo Savitie meni yritykseen töihin 1969 ja jäi sieltä eläkkeelle 2016.

– Taskukellokauppaa tehtiin vielä, kun aloitin. Myyntityö on nykyään se tärkein homma. Korjaustyöt ovat pääasiassa pikahom-

mia, lasin- ja nupinvaihtoja.

Kalliimmille kelloille on omat korjaamonsa.

– Kelloseppät perustavat nykyään yhteisiä työhuoneita. Jos haluaa korjata nykyaikaisia huippukelloja, joutuu maksamaan paljon rahaa kellonvalmistajalle oikeuk-

KATJA LUOMA

Japanin Kei Nishikori on yksi Savitien suosikkipelaajista. "Se on kokoiseni ja sillä on hyvä ote peliin", hän perustelee. Nuoren Emil Ruusuvuoren eväiden seniori arvelee riittävän Jarkko Niemisen tasolle.

sista ja erikoistyökaluista. Valmistajan kurssitkin pitää käydä.

Monet kellosepät työllistyvätkin muihin tarkkuustyötaitoja vaativiin tehtäviin.

– Aikanaan moni meni Nokialle valmistamaan puhelimia.

Matkapuhelimien yleistymisen ei lopettanut rannekellojen kysyntää, vaikka siltä aluksi näytti.

– Myynti laski ja sitten taas nousi. Monille nuorille rannekello näyttää olevan tärkeä. Ennen riitti yksi kello, nyt pitää olla useampia. Kellon ulkonäkö on tärkeä. Kellosta on tullut muotiesine. Uusi ostetaan, kun muoti vaihtuu.

Kelloja myydään paljon verkossa. – Mekaanisten kellojen harrastus on laajaa. Verkosta löytyy huippukelloja ja huippuhintoja.

Savitieltäkin huippukello löytyy. Hän verestää kellosepän taitojaan vuoden 1972 Omega Speedmasterin parissa.

– Vanha kuukello. Entisöinti-projekti alkaa olla jo voiton puo-

lella. Osat on hankittu ja kuoret kunnostettu.

Malli tunnetaan siitä, että se oli ensimmäinen kuussa käynyt aika-rauta. Kelloa kantoi **Buzz Aldrin**, joka astui heinäkuussa 1969 toisena ihmisenä kuun kamaralle.

Kelloseppä muistuttaa, että Speedmaster oli ratkaisevan tärkeässä roolissa kuuluisalla Apollo 13 -avaruuslennolla.

– Miehistön piti ajoittaa paluu ilmakehään rannekellon avulla, kun aluksen hallintalaitteet oli jouduttu sammuttamaan.

Lähes päivittäisestä tennispallon kesyttämisestä johtuen Savitien

Mekaanisten kellojen harrastus on laajaa. Verkosta löytyy huippukelloja ja huippuhintoja.

Eläkkeellä oleva kelloseppä Seppo Savitie

vasemmassa ranteessa ei ole rannekello, vaan aktiivisuusranneke.

– Tämä on kätevä. Ei yhtä tarkka kuin sykevyö, mutta riittävä harrastajalle.

Ranneke on pieni tietokone, jonka välittämä data kertoo senkin, että lokakuun viimeisellä viikolla Savitie pelasi tennistä yhteensä 14 tuntia ja 40 minuuttia.

Savitie on alkanut mitata liikkuamistaan myös mailapeli padelissa, joka otettiin marraskuun alussa Kortteliliigan ohjelmaan.

– Hauska, sosiaalinen laji. Nelinpeli, jossa herja lentää. Siitä tulee sivulaji. Tennis pysyy varmasti ykköksenä.

Muita uusia aluevaltauksia seniorilla ei ole mielessä. Tai ainakaan hän ei tunnusta.

– Pidän silmät auki. En meinaa enää itselleni mitään tavoitteita asettaa. Nyt nautitaan, hän sanoo.

● Kenen henkilöhaastattelun sinä haluaisit lukea? Ehdota meille haastateltavaa osoitteeseen teema@ess.fi.

MILENA RAAPPANA

Hatuntekijä Eini Immonen myy eniten turbaaneja.

Tunnin turbaanista tuli hitti

Kauppa: Eini Immonen vaihtoi ravintola-alan hattujen tekoon ja kulkee isoukkinsa jalanjäljissä.

Helsinki

Milena Raappana

– Nyt en jaksa enää, **Eini Immonen**, 33, tuumasi, kun oli työskennellyt ravintola-alalla kymmenen vuotta.

Hän oli kulkenut samaa polkua kuin mummons, joka aikoinaan pyöritti kahvilaa ja ravintoloissa työskennelleet vanhempansa, mutta kaipasi uutta suuntaa uralleen.

Sukuvika vaihtui toiseen, kun hän päätti opiskella ensin vaatetusompeelijaksi ja sen jälkeen modistiksi. Immonen isoukki oli jalkinevalmistaja. Hänen mummons on edelleen intohimoinen käsityöläinen.

Hattujen teko alkoi viehättää Immosta opiskelujen aikana, mutta hän ei osaa kertoa miksi. Nyt hän on pian kolmen vuoden ajan pyörittänyt Rubylea-hattu-kauppaa, jonka kivijalkamyymälä sijaitsee Helsingissä Aleksis Kiven kadulla.

Liikkeen hyllyillä komeilee turbaaneja, värikkäistä kankaista tehtyjä näyttäviä hattuja ja pehmeitä huopahattuja. Seinälle on ripustettu isoukin kuva ja vanhoja työkaluja. Asiakkaina käyvät lähinnä vintage-harrastuksesta innostuneet naiset ja suomalaisen designin fanit, mutta eniten ostetaan turbaaneja.

– Suomalaiset ovat käytännöllisiä pukeutujia, joten turbaani on vähän kuin pipon ja hatun välimuoto. Se on helppo pukea esimerkiksi näyttävien korvakorujen ja huulipunun kanssa, jolloin ilme on heti tyylytelty eikä hiuksille tarvitse juuri tehdä mitään, Immonen kuvailee.

Immonen on päässyt tekemään myös villejä hattuja. Esimerkiksi pin-up-taiteilija **Wilhelmina Af Fera** pyysi häntä tekemään Las Vegasissa järjestettävään pin-up-kilpailuihin näyttävän hatun. Lopputuloksena syntyi värikäs tekoehdellä ja kukilla koris-

SUSANNA KALLINEN

Immonen valmisti pin-up-artisti Wilhelmina Af Feralle värikkään hedelmähatun.

telu päähine. – Haimme hattuun Carmen Miranda -tyyliä. Se painoi muistaakseni lähemmäs 600 grammaa ja se piti laittaa useilla pinneillä ja nauhoilla kiinni kampaukseen. Sitä ei oteta päästä pois, Immonen naurahtaa.

Hattujen tekeminen ei ole aina nopeaa puuhaa. Turbaanit Immonen loihii tunnissa, mutta esimerkiksi huopahatun tekemiseen saattaa mennä useita tunteja. Tämä johtuu muun muassa siitä, että hän ompelee hatut käsin eikä käytä liimaa, johon usein turvaututaan pikamuodissa.

– Käsintehty ompeleet tekevät hatusta kestävämmän ja mahdollistavat sen, että sitä voi muokata ja käyttää uudelleen vuosikymmeniäkin myöhemmin. Käsintehty hatu on siis siinä mielessä ekologisempi vaihtoehto, Immonen sanoo.

Häntoivoisikin, että ihmiset osaisivat arvostaa käsityöläisten työtä ja ymmärtäisivät, miksi käsintehty tuotteet ovat kallimpia kuin tehdasvalmisteiset. Kaikkien työvaiheiden lisäksi hintaan vaikuttaa materiaalit, joita hatuihin ei Suomessa juurikaan saa.

– Hinta saattaa nousta useisiin satoihin euroihin, mutta toki hatu on uniikki ja asiakkaalle tehty. Sitten ei tule toista samanlaista vastaan, Immonen sanoo.